

תת"ע (עכו) 15011-06-25 - ראיא עכאשה נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 15011-06-25 מדינת ישראל נ' עכאשה
תיק חיצוני: 10160728068

מספר בקשה: 2

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מבקשת נגד
ראיא עכאשה

משיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה ביום 18.11.25.
2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה מיום 1.6.24 של אחיזה או שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב היה בתנועה, בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.
3. ביום 18.11.25 התקיימה ישיבת הקראה, אליה המבקשת לא התייצבה על אף שזומנה כדיון, כעולה מאישור המסירה שהוגש ובהתאם, הורשעה ונגזר דינה לתשלום קנס בסך 2,000 ₪.
4. ביום 19.1.26 הוגשה הבקשה דנן, בה טענה המבקשת כי לא קיבלה לידיה זימון לדיון. לטענתה, היא עצמה יזמה את ההליך, בכך שהגישה בקשה להישפט על הדו"ח, במסגרתה, ביקשה שהזימון לדיון ישלח לכתובת משרדו של בא כוחה, וזאת על מנת למנוע תקלות בקבלת דבר הדואר. אולם, לטענתה, המשיבה התעלמה מבקשתה ולא שלחה את הזימון לדיון לכתובת בא כוחה ואף לא לכתובתה של המבקשת. המבקשת טענה כי לא ביצעה את העבירה ולא החזיקה ברכב ביום ביצוע העבירה. עוד לטענתה, מדברי השוטר בדו"ח עולה ספק באשר לביצוע העבירה, שכן אין תיאור מפורט של מכשיר הטלפון בו אחזה לכאורה, לא ברור מאיזה רגע ועד איזה רגע נשמר קשר עין רצוף, לא צוין באיזה קילומטר נעצרה המבקשת ביחס למקום העבירה ולא ברור מה המרחק בין השוטר למבקשת. מכל האמור, טענה המבקשת כי דחיית הבקשה תגרם לה לעיוות דין חמור.

5. תגובת המשיבה הוגשה ביום 27.1.26, בהתאם להחלטתי, בגדרה טענה כי יש לדחות הבקשה על הסף, שכן המבקשת לא הוכיחה טעם ממשי לאי התייצבותה לדין ולא ציינה נסיבות מיוחדות המצדיקות את אי התייצבותה ועל כן, לשיטתה יש לשמור על כללים פרוצדוראליים חדים וברורים. לטענתה, הזימון לדין נמסר למבקשת כדין, באמצעות דואר רשום לכתובתה המעודכנת כפי שציינה בטופס הבקשה להישפט. בנוסף לטענתה, העתק הזימון לדין נשלח גם לכתובת הדואר האלקטרוני שציין בא כוחה בבקשה להישפט.
6. ביום 27.1.26 הגישה המבקשת תשובה לתגובת המשיבה. המבקשת טענה כי המשיבה בתגובתה, למעשה הסכימה עם העובדה כי בא כוחה ביקש לקבל את הזימון לכתובת משרדו, אך לא הוכיחה שהזימון התקבל במשרדו ולא צירפה את אישור המסירה בהתאם.
7. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.
8. בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01, **איטליא נ' מ"י**, נז(6) 793; רע"פ 7709/13, **סאסי נ' מ"י**, ניתן ביום 28.11.2013). בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, הבקשה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
9. לעניין זה ראו גם רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי: **"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982"**.
10. לפי תקנה 44א לתקסד"פ משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, מקים "חזקת מסירה" ורואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח; קרי משהוכיחה המאשימה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו. (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מ"י**, [נבו] מיום 21.5.17; עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מ"י**, [נבו] מיום 25.4.18; רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מ"י**, [נבו] מיום 20.1.15); עפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מ"י** מיום 16.5.2019 [נבו].
11. מעיון במסמכים אשר צורפו על ידי המשיבה, עולה כי המבקשת אכן ביקשה בבקשה להישפט כי משלוח הדואר יבוצע לכתובת של בא כוחה בתד. 423 חיפה, עם העתק לכתובת האימייל שלו raphy_as@walla.com. אך המשיבה לא צירפה את אישור המסירה ואף לא העתק מהמייל עצמו שנשלח לבא כוח המבקשת, אלא צירפה רק את המכתב עצמו, אשר מצורף

לתוך המייל. לפיכך, המשיבה לא סתרה טענת המבקשת כי לא קיבלה לידיה את הזימון לדיון. בנסיבות אלה, המשיבה לא הוכיחה כי פעלה למשלוח הזימון לדיון אל כתובת הדיור של המבקשת, שצווינה בבקשתה ולפיכך מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.

12. ניתן לבטל פסק דין, גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.4.2018)). ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 2575/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** [נבו] (6.9.2017); רע"פ 8626/14 **מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל** (10.2.2015); רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** [נבו] מיום 27.5.2018). במקרה שלפנינו, המבקשת העלתה טענות שונות כנגד ביצוע העבירה ואכיפתה על ידי השוטר, אליהן המשיבה כלל לא התייחסה ועל כן אלה לא נסתרו.

13. לאור האמור לעיל, אני מורה על ביטול פסק הדין.

אני קובעת ישיבת הקראה ליום 13.4.26 שעה 09.00.

המזכירות תזמן את הצדדים. את המבקשת באמצעות בא כוחה.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"ו, 28 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.